

## Dansk Ekspedition til Kei-Øerne i det malayske Archipelag.

I Begyndelsen af November afrejste Dr. Th. Mortensen og Dr. Hjalmar Jensen herfra for at begive sig paa en videnskabelig Ekspedition til det Malayske Archipelag særlig en lille Øgruppe, Kei-Øerne, nær Vest-Enden af New Guinea. Ekspeditionens Formaal er at undersøge Betingelserne for, og træffe de fornødne Forberedelser til Oprettelsen af en marin biologisk Station i disse tropiske Egne.

Planen om at oprette en skandinavisk biologisk Station i Troperne fremsattes først af Dr. Th. Mortensen (i »Naturens Verden«, Oktober 1918); den blev modtaget med stort Bifald af de fleste Biologer i Danmark og Sverige. I Begyndelsen af Januar 1919 afholdtes et større Møde af skandinaviske Biologer her i København til Drøftelse af Planen, og der dannedes et »Nordisk Selskab for en biologisk Station i Troperne« med det Formaal at søge Planen realiseret. Der var Enighed om, at Stationen ubetinget burde lægges et Sted i det Malayske Archipelag, hvor den marine Fauna er ganske særlig rig, sikkert den rigeste paa hele Jorden. Ogsaa i oceanografisk Henseende frembyder det Malayske Archipelag særlig stor Interesse, og i det hele taget vil alle biologiske Videnskaber her finde et rigt Arbejdsfelt.

Som Steder, der paa Forhaand maatte anses for egnede for Oprettelsen af Stationen, udpegedes særlig Sydspidsen af Celebes og Ambon. Efter Forhandling med de hollandske Biologer, navnlig Professor Max Weber, den berømte Leder af »Siboga- Ekspeditionen«, er man kommet til det foreløbige Resultat, at de bedste Betingelser for en saadan Station vil findes paa Kei-Øerne, men for definitivt at afgøre, paa hvilket Sted Stationen bør lægges, vil det være nødvendigt, at der foretages Undersøgelser paa Stedet med specielt Henblik paa den Sag. Denne Opgave er det da, som Ekspeditionen skal løse.

Naar man venter, at Kei-Øerne skal vise sig som den bedste Plads for Stationen, heror det paa forskellige Forhold. Man har tænkt sig, at Stationen



bl. a. burde have Dybhavs-Undersøgelser som en af sine Hovedopgaver. Men netop her i Farvandet ved Kei-Øerne synes Betingelserne for at kunne tage denne Opgave op at være særlig gunstige. Det har vist sig, at den ægte, typiske Dybhavs-Fauna her gaar ind paa saa lavt Vand som 200—300 m, og saadanne Dybder findes ganske tæt ved Øerne. Man vil derfor her kunne drive Dybhavsstudier ved Hjælp af forholdsvis smaa Fartøjer — derved bliver Opgaven økonomisk lettere overkommelig end om et større Undersøgelser-Skib var nødvendigt. Øernes Beliggenhed paa Grænsen mellem den østligste, dybeste Del af Banda-Søen og den lidt udforskede — men, efter alt hvad der vides, overordentlig rige og interessante Arafura-Sø, synes ogsaa særlig gunstig — og meget andel taler for, at dette Sted vil vise sig at være den Plads, der søges.

Det er Meningen, at Stationen skal staa under dansk-svensk — eventuelt hollandsk — Ledelse, men iøvrigt være af international Karakter, saa der bliver Adgang for Biologer af alle Nationaliteter til at arbejde der. Det maa da ventes, at den maa blive internationalt Centrum for den biologiske Forskning, særlig naturligvis Havforskningen.

Ekspeditionen, der finansieres af Rask-Ørsted Fondet, ventes at ville vare et Aarstid. Efter Hjemkomsten skulde den da kunne fremsætte detaljerede Planer og Overslag til Stationens Oprettelse og Drift.